

kommer mig, at, naar man har givet en saadan Prøve paa den Maade, hvorpaa man opfatter disse Spørgsmaal, skulde man være meget varsom med at udslynge Besskyldninger mod Andre. — Der er blevet udtalt den Anskuelse af den ærede Finansminister, at Udvalgets Indstilling under Nr. 2 ikke behøves. Den Anskuelse har været yttret allerede tidligere, at der ikke er nogen Anledning til at udtale dette, fordi der er en saa fuldstændig Enighed i Realiteten; Spørgsmaalet er kun, om det er rigtigt og klogt, at Udtalelsen kommer i en Form, der maa siges at være bindende, eller om man skal nøies med den moralske Betydning, som uægteligt en Udtalelse fra Krigsministeriet til Finansudvalget og Finansudvalgets Acceptation deraf have. En Ting er klar, og det er, at Ordet „saasnart“, som findes i Indstillingen, umuligt kan opfattes saaledes, at det skulde være „i det samme Moment“, men der er givet en vis Frihed for Regjeringen til at handle, som den efter Omstændighedernes Medfør maatte finde det bedst. Forøvrigt lægger jeg efter de Dplysninger, der ere givne om, hvad der tidligere er skeet i Sagen, ikke nogen Vægt paa, om denne Indstilling vedtages eller ikke; jeg stemmer for den, men jeg gør det med den udtrykkelige Erklæring, at jeg stemmer for den uden dertil at knytte nogen som helst Tanke af Dadel over Krigsministerens Behandling af denne Sag; thi den Dadel, jeg havde at udtale, har jeg, uden at neblade mig til en Kamp med Personer, og uden at søge at faae noget Gmne til pikante Conflicter, der kunde more Forsamlingen, udtalt, holdende mig klart og tydeligt til Sagen, i den Betænkning, der foreligger, saa at jeg altsaa ikke har søgt et Skjærmbædt eller en Forlokkelse til at bringe Thinget til at udtale Andet, end hvad der i og for sig er rigtigt og sandt. Altsaa, jeg stemmer for Indstillingen, ikke fordi jeg dertil knytter nogen Dadel mod Krigsministeriet; thi den Dadel, jeg har havt at udtale, den har jeg udtalt i Betænkningen. Thi ved Siden af, at jeg overordentlig viligt kan erkjende, at der er Noget i Demarcationslovens Gjennemførelse, som fortjener Paaskjønnelse — hvad jeg end ikke af den Optæden,

der er viist imod mig af det ærede Medlem for Helsingør, skal lade mig bringe til at glemme —, ved Siden af, siger jeg, at jeg anerkjender, at i det Store og i visse Hovedtræk er Loven gennemført paa en god og heldig Maade, er det min Mening, at man i endel underordnede Tilfælde, hvor man har staaet ligeoverfor private Interesser, hensynsløst har tilfidesat disse. Dette er Noget, jeg endda vilde have tlet til, hvis jeg havde kunnet see, at der var nogen Statsinteresse, som krævede det, men jeg har uægteligt fundet mig dybt oprørt ved at see en saadan Hensynsløshed udviist imod Private ved Leiligheder, hvor det er klart, at intet Andet end Willkaarlighed har været det Ledende.

Ordføreren: Af det, der idag er udtalt, har nu den allermindste Deel angaaet, hvad der her foreligger. Vi have idag til Behandling Udvalgets Indstillinger, men intet Andet, og ved Alt, hvad der er blevet sagt om Ting, der ligge udenfor disse Indstillinger, om hvad der er blevet udtalt tidligere, om Anskuelserne angaaende Sagen i dens Heelhed o. s. v., har jeg ingensomhelst Opfordring til at udtale mig, hvorhos jeg tilstaaer, at jeg heller ikke idag finder nogen som helst Fristelse dertil. Hvad angaaer det, vi idag have at behandle, nemlig Indstillingerne, er der kun eet Punkt, som er blevet omtalt, nemlig den af den høitærede Finansminister fremdragne Indstilling under Nr. 2. Smød denne Indstilling er der blevet fremsat to Indvendinger, som ere blevne berørte af den ærede sidste Taler, Udvalgets ærede Formand, og hvoraf den ene er den, at Ordet „saasnart“ skulde kunne fortolkes paa en Maade, der ikke vilde være beqvem for Administrationen, medens dog Rigsdagen muligviis ikke havde meent det saa strengt, medens den anden er den, at der heri muligviis kunde lægges en Udtalelse af en Misbilligelse af den afgaaede Krigsministers Behandling af den hele Sag. Hvad det første Punkt angaaer, tror jeg, at man let kan komme ud derover, thi der er ikke mindste Tvivl om, at Ordet „saasnart“ ikke vil medføre nogen som helst Vanffelighed til nogen Side, og hvad det Sidste angaaer, Misbilligelsen af den afgaaede Krigsministers Særd,